

JEDYNOWŁADZTWO (5) *sb n*

jedynowładztwo (3), **jedynowładstwo** (2); jedynowładztwo *SkarKazSej* (2); jedynowładstwo *StryjKron* (2); jedynowładstwo *BielKron*.

e oraz *oba* o *prawdopodobnie jasne*; -ã- (4), -a- (1) *BielKron*.

sg N jedynowładztwo (2). ◊ *G* jedynowładztwa (1). ◊ *A* jedynowładztwo (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) – XVII w.

Absolutna władza panującego (5) : *thá Kráina* była pierwey *lynow wielkiego Kniáźá/* który *lie Wtóry vrodził/* bo *ná* *pierwżego zázwdy idzie Iedynowładstwo BielKron* 433.

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy państwa (1): [*w Kijowie*] była *głowá y sławná stolicá Iedynowładstvá Ruśkiego. StryjKron* 115.

W przeciwstawieniu: »wielogłowne rządy ... jedynowładztwo« (1): *Zbáwicielu nářz/ [...]* wielogłownych rządów *nigdzieyżeś nie zálezil/ áni vkazał. Tyś w Kościele swoim iedynowładztwo chciał mieć. SkarKazSej* 695a.

Szereg: »monarchija a(l)bo jedynowładztwo« (2): *StryjKron* 210; *Przyrodzony sposób iest w cieie/ áby iedná głowá rządziła: ták teź w Rzeczypořp: przyrodzona y najlepřza y nawłáfnieyřza rozumowi ludzkiemu iest Monárchia ábo iedynowładztwo/ y rząd iednego. SkarKazSej* 689a.

Synonimy: *jednorzędztwo, jedynorzędztwo, monarchija.*

Cf **[JEDYNOWŁADNOŚĆ], [JEDYNOWŁADZTWO]**